

udelukke anvendelsen af digital kommunikation, i det omfang dette efter gældende ret er berettiget. Der er heller ikke hjemmel til at fastsætte bestemmelser, der udelukker andre kommunikationsformer end digital kommunikation, f.eks. ved at fastsætte at kommunikationen alene kan ske ved brug af digital kommunikation. Det forudsættes, at de almindelige samtykkekrav ved digital kommunikation iagttages. Som udgangspunkt foreligger der en ret til at kommunikere digitalt, men ikke en pligt til at kommunikere på denne måde.

Til nr. 44 og 45

Forslagene er en konsekvens af nedlæggelsen af amtskommunerne og af Hovedstadens Udviklingsråd.

Til nr. 46

Efter den gældende lov er miljøministerens adgang til at pålægge oplysningspligt reguleret i § 5, mens regionplanmyndighedens adgang til at pålægge oplysningspligt er reguleret i §§ 7 og 7 a. I lovforslaget foreslås det, at de gældende §§ 5, 7 og 7 a ophæves, og at der i stedet indsættes en samlet bestemmelse om oplysningspligt, som omfatter både ministerens, regionsrådenes og kommunalbestyrelsernes adgang til at kræve oplysninger.

Ad § 57 a, stk. 1

Efter den gældende lovs § 5, stk. 1, kan miljøministeren pålægge HUR, amtsråd og kommunalbestyrelser at give oplysninger til brug for landsplanlægningen. Den foreslåede § 57 a, stk. 1, indeholder en tilsvarende oplysningspligt for regionsråd og kommunalbestyrelser.

For at sikre, at miljøministeren har det fornødne overblik over udviklingen i hovedstadsområdet, jf. § 5 i, stk. 2, foreslås det endvidere at pålægge de relevante regionsråd og kommunalbestyrelser at give de nødvendige oplysninger hertil.

Bestemmelsen erstatter den gældende planlovs § 7 a, ifølge hvilken det påhviler Københavns, Frederiksborg og Roskilde amtskommuner samt Københavns og Frederiksborg kommuner at tilvejebringe og stille de oplysninger til rådighed for Hovedstadens Udviklingsråd, som er nødvendige for regionplanlægningen.

Ad § 57 a, stk. 2

Den gældende lovs § 7, stk. 1, fastsætter, at regionplanmyndigheden kan forlange de oplysninger, der er nødvendige for kommuneplanlægningen, fra myndigheder samt koncessionerede og tilsvarende virksomheder.

Det foreslås, at miljøministeren, regionsrådet og kommunalbestyrelsen får mulighed for at pålægge

både statslige, regionale og kommunale myndigheder, samt koncessionerede og tilsvarende virksomheder, det vil sige virksomheder som udfører offentlig servicevirksomhed, f.eks. elselskaber, at give de oplysninger, der er nødvendige for planlægningen. Oplysningspligten medfører ikke en ret til at kræve, at der eksempelvis iværksættes en særlig undersøgelse eller analyse hos vedkommende myndighed eller virksomhed. Det er således alene foreliggende oplysninger, der kan kræves udleveret.

Ad § 57 a, stk. 3

Bestemmelsen er enslydende med den gældende lovs § 5, stk. 2.

Ad § 57 a, stk. 4

Efter den gældende lovs § 7, stk. 2, skal regionplanmyndigheden høres, inden der træffes beslutning om beliggenheden eller udførelsen af større anlæg inden for regionplanmyndighedens område. I lovforslagets § 57 a, stk. 4, foreslås det, at det fremtidig vil være kommunalbestyrelsen, der skal have mulighed for at udtale sig, inden der træffes beslutninger om lokalisering eller etablering af større anlæg. Udover den ændrede myndighedsfordeling er der ikke indholdsmæssige ændringer i forhold til den gældende lovs § 7, stk. 2.

Ad § 57 a, stk. 5

Private virksomheder har efter den gældende lovs § 5, stk. 3, og § 7, stk. 3, oplysningspligt over for henholdsvis miljøministeren og regionplanmyndigheden i VVM-pligtige projekter.

Det foreslås at opretholde miljøministerens adgang til at pålægge private virksomheder oplysningspligt i VVM-sager. Samtidig foreslås det, at kommunalbestyrelserne også skal kunne pålægge oplysningspligt efter bestemmelsen. Det foreslås endvidere, at også koncessionerede og tilsvarende virksomheder skal være omfattet af bestemmelsen om oplysningspligt i VVM-sager.

Oplysningspligten medfører, at virksomhederne ikke alene skal afgive de foreliggende oplysninger, men også skal foretage de undersøgelser, der er nødvendige for VVM-vurderingen.

Til nr. 47 og 48

Forslagene vedrører lovens § 58 om klage til Naturklagenævnet.

Der er tale om ændringer af § 58, stk. 1, nr. 3 og 4, som konsekvens af forslagene om, at kompetencen til at meddele VVM-tilladelser samt kompetencen til at